

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010319
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619010319.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému F. A., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a iný prečin, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 13.11.2019, sp.zn. 1T/57/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.01.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný:

F. A. , narodený XX.XX.XXXX v S.,
trvale bytom H., Q. XXX/XX,
vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona a podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s a na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný F. A. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 26.06.2019 v čase okolo 12.20 hod. v obci H. na ulici O. neoprávnene vnikol bez použitia násillia cez neuzamknutú otvorenú bránu na pozemok rodinného domu č. XXX/XX, prešiel k neuzamknutým vchodovým dverám uvedeného rodinného domu, ktoré si bez použitia násillia otvoril a vošiel do domu, kde pokračoval smerom do kuchyne, odkiaľ zo skrinky kuchynskej linky odcudzil jednu fľašu Spišskej borovičky o objeme 0,7 dcl, s ktorou chcel z domu odísť, avšak na mieste bol prichytený a zadržaný majiteľom domu poškodeným P. F., nar.: XX.XX.XXXX, bytom H., O. XXX/XX, ktorému uvedeným,

konaním spôsobil krádežou škodu vo výške 7,- eur, pričom dňa 26.02.2019 bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch - drobná krádež v predajni COOP Jednota v obci C., udelením blokovej pokuty nezaplatenej na mieste vo výške 30,- eur, č. bloku XXXXXXXX.

Za to mu bol podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ a písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody 10 mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 odsek 2 a § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad 2 roky.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie okresný prokurátor, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil tým, že súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu, najmä s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy a uložený trest považuje za neprimerane nízky. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, trestnej činnosti sa však dopúšťa opakovane, z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že v minulosti bol 12-krát súdne trestaný a to prevažne za obdobnú trestnú činnosť ako v tomto konaní. Posledný uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal dňa 23.12.2018, t. j. len pol roka pred tým ako spáchal prejednaný trestný čin. Je toho názoru, že predchádzajúce odsúdenia nie sú pre neho dostatočnou výstrahou a ponaučením a nezabránili mu páchať trestnú činnosť opakovane. Z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie nemožno považovať uložený trest odňatia slobody za dostatočný, pretože nesplní svoju funkciu tak, ako nesplnil ani v prípade predchádzajúcich odsúdení. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody 18 mesiacov a podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne a uviedol, že uložený trest, najmä vzhľadom na spôsob spáchania, závažnosť konania, spoločenskú nebezpečnosť a následok považuje za dostatočný. Predchádzajúca ako aj súčasná trestná činnosť bola spôsobená a podmienená jeho závislosťou na alkohole, trpí príslušnou diagnózou a preto pre jeho nápravu má oveľa väčší význam uloženie ochranného liečenia, ako ukladanie trestu odňatia slobody. Doteraz mu nebolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a vzhľadom na to sa domnieva, že uložený trest odňatia slobody považuje za dostatočný a primeraný, pretože okrem tohto druhu sankcie má uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré má pre jeho nápravu väčší význam ako ukladanie trestu odňatia slobody. Preto navrhol podané odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že s dôvodmi odvolania podaného prokurátorkou Okresnej prokuratúry Topoľčany sa v celom rozsahu stotožňuje. Poukazuje najmä na to, že ak predchádzajúcich dvanásť odsúdení pre rovnakú trestnú činnosť neodradilo obžalovaného od jej páchania, trest odňatia slobody uložený pri samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby upravenej postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona je naozaj neprimerane mierny. Ak súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že obžalovaný sa v celom rozsahu nepriznal k spáchaniu skutku kladeného mu za vinu, súd nemal konštatovať poľahčujúcu okolnosť ustanovenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona, avšak na druhej strane mohol v jeho prípade konštatovať poľahčujúcu okolnosť ustanovenú v § 36 písmeno n/ Trestného zákona, pretože urobil vyhlásenie, v dôsledku ktorého súd nemusel vykonať dokazovanie o vine. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v súlade s ustanovením § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol o tomto výroku sám tak, že obžalovanému podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcich okolností v ustanovení § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, v súlade s ustanovením 41 odsek 1 Trestného zákona, uloží úhrnný trest odňatia slobody v hornej polovici zákonnej a postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona upravenej trestnej sadzby. Výroky o ochrannom liečení a ochrannom dohľade navrhol ponechať nezmenené.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora a navrhla ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania prokurátora uviedol, že k trestnej činnosti sa už v prípravnom konaní priznal. Poukázal aj na spôsob, akým sa skutok stal, že síce vstúpil na cudzí pozemok, avšak cez otvorenú bránu. Poukázal na nízku závažnosť spáchaného skutku a na to, že bolo vyhovené prokuratúre uložením ochranného opatrenia a ochranného dohľadu. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku súdu I. stupňa, teda výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa nevyhodnotil dôsledne všetky kritériá rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona a stotožňuje sa s úvahami odvolateľa, že trest uložený obžalovanému je vzhľadom na jeho osobu neprimerane mierny. Je potrebné vytknúť súdu I. stupňa, keď pri ukladaní trestu obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, pretože na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti obžalovanému neboli splnené zákonné podmienky určené v citovanom ustanovení Trestného zákona. Postup obžalovaného pri dokazovaní nezodpovedá podmienkam na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, ktorými sú priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie. Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný vo svojej výpovedi v procesnom postavení obvineného na výsluchu dňa 27.06.2019 poprel spáchanie skutku, poprel tú skutočnosť, že vošiel neoprávnene do domu iného a aj skutočnosť, že odtiaľ odcudzil cudziu vec. Vo svojej výpovedi dňa 28.08.2019 síce uviedol, že sa priznáva k spáchaniu skutku, avšak v ďalšej časti svojej výpovede uviedol, že vošiel do domu len preto, že si chcel vypiť s osobou pod menom F. W., následne prišiel poškodený, ktorý ho zadržal. Opätovne v tejto výpovedi neuvádzal nič o tom, že z domu poškodeného odcudzil cudziu vec. Ani postup obžalovaného na hlavnom pojednávaní, keď vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, nezodpovedá požiadavkám priznania a úprimného oľutovania spáchania skutku, keď navyše sa snaží zmierniť svoje zavinenie vyjadreniami o okolnostiach spáchaného skutku, o tom, že nebol spôsobený následok a skutočnosťou, že požíva alkoholické nápoje a skutočnosťou, že síce vstúpil na cudzí pozemok, avšak cez otvorenú bránu. Z týchto dôvodov preto obžalovanému nebolo na mieste priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, ale podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, keď tento umožnil svojím postupom súdu I. stupňa podstatne skrátiť dĺžku trestného konania tým, že vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku a obmedzil rozsah dokazovania na hlavnom pojednávaní. Obsah týchto vyjadrení obžalovaného v žiadnom prípade nemožno považovať za priznanie a úprimné oľutovanie spáchanej trestnej činnosti a z týchto dôvodov preto u obžalovaného nie je možné pri rozhodovaní o treste prihliadať na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona. Postup súdu I. stupňa pri konštatovaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona bol správny. Pokiaľ ide o primeranosť uloženého trestu z hľadiska jeho výmery, súd I. stupňa nedostatočne vyhodnotil osobu obžalovaného, keď zľahčil pri ukladaní trestu odňatia slobody predchádzajúci spôsob života obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti totožného charakteru, a ktorý navyše zmiernuje svoje zavinenie tým, že jeho trestná činnosť je podmienená požívaním alkoholických nápojov a v podstate tým, že doteraz nebol prinútený prestať požívať alkoholické nápoje tým, že by mu bola nariadená liečba ústavnou formou a nedostatočne vyhodnotil aj tú

skutočnosť, že naposledy obžalovaný vykonal trest odňatia slobody za trestnú činnosť úplne totožného charakteru dňa 23.12.2018, mal uložené ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou, ktoré nevykonával, hoci si nebezpečnosť požívania alkoholických nápojov zjavne uvedomuje, napriek tomu v pomerne krátkom časovom odstupe od vykonania trestu sa dopustil totožnej trestnej činnosti. Preto uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici, hoc aj zvýšenej trestnej sadzby, keď tomuto ukladal trest v sadzbe 8 mesiacov až 2 roky upravenej postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, je trestom neprimerane miernym.

Krajský súd z dôvodov vyššie uvedených, za zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste uložil obžalovanému podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, za zistenia pofahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno h/, písmena m/ Trestného zákona a podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody 18 mesiacov, a na výkon tohto trestu odňatia slobody ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Nebolo potrebné opätovne obžalovanému ukladať ochranné opatrenie vo forme protialkoholického liečenia ústavnou formou, pretože rozsudok súdu I. stupňa bol zrušený výlučne vo výroku o uloženom treste, ktorý výrok je oddeliteľným od ostatných výrokov a nie vo výroku o ochrannom opatrení a ochrannom dohľade, ktorý je potrebné považovať za samostatný výrok a týmto rozsudkom nebol zrušený.

Takto uložený trest obžalovanému je podľa krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.